

Men ellers skal jeg konstatere, at det står skidt til på det her område. Efter Enhedslistens opfattelse kan man sammenfatte situationen derhen, at der faktisk er tale om – jeg bliver nødt til at sige det – at hvis man ikke kan klare de her små prikforslag, så er der i virkeligheden tale om en eller anden form for politisk sammenbrud på området. Vi har dygtige embedsmænd til at sidde og registrere og registrere, at disse kurver går opad og opad, og der sker intet. Man prøver på at lave talebesværgelser og håber på, der vil ske noget internationalt og i EU.

Jamen godt for os, hvis der sker noget. Vi lytter gerne, hvis der kommer nogle sejre internationalt og i EU, som virker ind på vores dagligdag, når vi køber kosmetik, når vi bruger vores vaskemidler, og når vi omgærdes os med denne her baggrundsstråling. Men der sker jo ikke en dyt, og det er derfor, vi vil holde regeringen fast på, at der skal ske noget på det her område, og vi vil blive ved igen og igen. Og hvis der ikke om et halvt år er taget initiativer på området, så tager jeg gerne debatten med fru Lis Greibe én gang til for prins Knud.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslagene overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole LØVIG Simonsen): Jeg foreslår, at lovforslag nr. L 216 henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget, og at lovforslag nr. L 217 henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 84:

Forslag til folketingsbeslutning om genprivatisering af forældreopgaverne.

Af Frank Dahlgaard (UP).

(Fremsat 1/2 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

I min tid i Folketinget har jeg efterhånden set en hel del beslutningsforslag. Jeg skal ikke undlade at sige, at det her er et af de mere usympatiske.

Det er oplagt at konstatere, at børnefamiliernes vilkår og omstændighederne i de sidste 25 år har været under forandring. I dag tilbringer familien en stor del af dagen uden for hjemmet. Forældrene opholder sig på deres respektive arbejdspladser, børnene opholder sig i dagtilbud, skole- eller fritidstilbud. Det er en del af den virkelighed, som vi lever i, og regeringen tager politisk udgangspunkt i de muligheder og betingelser, som samtiden rummer i dag. Det er ikke muligt og heller ikke ønskeligt at skrue tiden tilbage.

Hr. Frank Dahlgaard tager udgangspunkt i en svunden tid og ophøjer sine personlige forestillinger herom til en værdinorm, hvorfra han så fælder sin dom over nutiden. Selve begrundelsen for forslaget hviler således på en besynderlig opfattelse af forældre, som svigter deres forældreansvar, og af børn, som i stor udstrækning er forsømte og uopdragne. Det er naturligvis et synspunkt, man kan have, men det deles bestemt ikke af regeringen. Regeringen kan ikke tilslutte sig nogen af de 10-punkts programmer, som hr. Frank Dahlgaard har fremlagt.

Jeg kan tilbagevise hr. Frank Dahlgaards opfattelse af forældrene som nogle, der løber fra deres ansvar for børnene. Socialforskningsinstituttet har netop offentliggjort rapporten »Ansvar og værdier. En undersøgelse i børnefamilier«, og den viser tydeligt det modsatte. De fleste forældre ønsker selv at have ansvaret for deres børns opdragelse og udvikling, ligesom de mener, at det er skolens opgave at lære børnene noget, ikke at opdrage dem. Forældrene har et stærkt ønske om at samarbejde og drage nytte af de erfaringer, personalet i dagtilbud og skoler har. Et sådant samarbejde tror jeg det er væsentligt at tage afsæt i.

Danske børnefamilier er heldigvis bedre end det rygte, hr. Frank Dahlgaard forsøger at pådutte dem med dette beslutningsforslag.

Peder Sass (S):

Da Socialdemokratiets ordfører på området ikke har mulighed for at være til stede, skal jeg fremføre følgende: